

растриаъ слѣпи-те счи, носѣтъ и усни-те. Отъ това испытѣване видѣли, че мнимомърѣлыатъ преглналъ вино-то и си отверилъ очи-те, и за скоро совершенно уздравалъ. Въ продължаване-то на калдисѣване-то, тей чѣвалъ сичко-то, щото насколо мѣ говорили.

Наше-то внимаване колко-то за возможность-та на мнима-та смърть, трябва да бѣде удвоено (два пѣта побечѣ) въ слѣдѣющи-те слѣчай :

1. Въ новорожденни-те дѣца. На всака що бѣжѣва жена, на всакоа опытна майка е извѣстно, че часто малки-те дѣца са раждатъ на свѣтътъ примрѣли. Новорожденни-те, безъ всакакво сомнѣване, повече отъ сички-те возрасти бывать предадени на премиране-то. живѣане-то въ корематъ на майка си е безъ дѣхане, съ освенно, непосредственно сврѣщане на кръвь-та, може да са продължи у тахъ още на нѣколко време послѣ раждане-то на тези свѣтъ; и какво това состоаніе може по нѣкога да са продължи на доволно дѣлаго време, ный видахъме отъ люкопытныатъ примѣръ, що е написанъ по гора и ни е ссоощенъ отъ профессора Валтера .

2. Кога умиратъ жени-те, защо-то мнима-та смърть спорѣдъ испытѣване-то показѣва са въ тахъ воовщо по часто, нежели въ мъже-те. Жени-те що иматъ истерически власти и лахъси-те, повече сѣ предадени на премиране-то и по нѣкога тѣждѣ на дѣлаго време. По много-то отъ ссоощенни-те по перво и по сетна примѣры слѣжатъ на това доказательство .

Веки Плинія поманѣва за една жена, коа-то въ седмыатъ день послѣ мнима-та ѣ смърть оживала .